

komsten skulde kunne gøres her i Thinget, og en Tale, som gaaer ud paa, at ville have Overenskomsten paa andre Steder. Det ærede Medlem sagde, at han ønskede, at denne Sag af Regjeringen blev overgivet til en Commission. Ja, Regjeringen lever jo i Commissioner, det vide vi; men det have vi ikke Noget her med at bestille. Vi kunne ikke have Noget imod, om Regjeringen vil overgive den til en Commission, hvad enten saa denne Commission kommer til at bestaae af Godseiere, Bønder eller Stomagere; det maa være Regjeringens Sag og kommer ikke os ved. Det ærede Medlem sagde, at den Lov, som skulde fremkomme, skulde være en Overenskomstens Lov; men en Overenskomst imellem hvem? Gik den en anden Charakter, fordi den blev bragt os her af Regjeringen, og der blev sagt os, at der var 4 Godseiere og 4 Andre, der skulde have repræsenteret Landboalmuen, som vare blevne enige derom? Gik den for os mere Charakter af en Overenskomst, end den, vi her kunne komme overeens om? Er dette ikke langt mere en Overenskomstens Lov? Naar det samme ærede Medlem havde lagt sit Lovforslag lyslevende og klart her paa Bordet, og vi Andre vare komne til at gaae ind derpaa og enes med ham derom, og hvilken anden Art Overenskomst kan der blive om en Lov, saa havde det været en anden Sag; men jeg maa tilstaae, at den svageste Side ved den hele Sag er, idetmindste for mig, dens fuldkomne Uforklarelighed. Det er mig fuldkomment uforstaaeligt, hvad det ærede Medlem egentlig har tænkt sig, hvad han har villet, og hvorledes han er kommen derhen, hvor han nu er. Det ærede Medlem siger, at han vilde stemme for det idag foreliggende Forslag, dersom der ikke stod andet, end at det skulde bringe Regjeringen til at tage Forholdsregler for at komme til en Overenskomst; ja, jeg troer endog han sagde, en Commission. Men her maa jeg paa det Bestemteste udtale, at dersom jeg kunde vide, at dette Forslag ikke kunde betyde andet end dette, saa vilde jeg være imod det; thi medens jeg ikke kan forhindre Regjeringen fra, at have saamange Commissioner, som den vil, saa skal jeg albrig med min gode Villie give min Stemme til Noget, der absolut skulde binde

Regjeringen til at søge Commissioner. Vi skulde huske paa, at denne Sag engang har været i en Commission, og hvorledes den er gaaet ud fra denne Commission. Troer det ærede Medlem, at den vilde komme bedre og fuldstændigere ud fra denne anden Commission, og hvor staae de Mænd, der have udtalt sig paa en saadan Maade, at man kan sige, at de i dobbelt Henseende ere Repræsentanter; paa den ene Side Repræsentanter for dem, der ville Fæstefløsningen, og paa den anden Side Repræsentanter for Godseierne, som ikke ville den. Jeg troer, at vi her ere paa Umulighedernes Gæbe. Jeg kan virkelig ikke indsee, hvorledes vi skulde kunne komme videre, naar vi skulde lægge en Betydning af den Art i vor Afstemning. Vi kunne, forekommer det mig, ikke lægge nogen anden Betydning i denne Afstemning. Omvendt der er Mange her i Thinget, og efter den Afstemning, der sidst fandt Sted ved Overgangen til 3die Behandling, et stort Fleertal, der giver Fortrinnet til en Lov, saaledes som den nu foreligger, saa er dette Fleertal i den Grad tilbøieligt til at give efter ligeoverfor andre Fordringer, at de endog saa skulde kunne gaae ind paa et Forslag, der kunde samstemme med de Punkter, som ere knyttede til Beslutningen; og for at der ingen Feiltagelse skal være om vor Mening, som have sagt Ja, — det ere vi beredte til, det ere vi fattede paa — saa have vi gjort os Umage for i en Skynsding at udvikle Andres Ideer i Lovsform, Noget, som man dog skulde troe, at de Andre, som have fattet Ideerne, skulde kunne have gjort lettere end vi.

Jeg skal ikke forsinke denne Forhandling længere. Jeg har kun gjort mig Umage for at gøre det klart, hvorledes deres Stilling er, som dele min Anskuelse, at vi ikke have vejet et Skridt tilbage eller forandret vor Stilling med en eneste Tøddel ligeoverfor de forskellige Forslag, der foreligge her. Vi ere traadte tilbage paa vort Standpunkt og have med Glæde seet Andre træde tilbage paa deres; men da vi forgivees have ventet derpaa, saa have vi ogsaa fundet os i, at følge deres Raad, som sige: Sæt Foden paa det og erklær Eders Vil-